

Lad mig understrege, at alle medlemmer jo fortsat står ved Pragerklæringen. Det, der drøftes i NATO i øjeblikket, er derfor først og fremmest et spørgsmål om timing, det vil sige tidspunktet for, hvornår beredskabsplanlægningen formelt bør iværksættes.

I første omgang drejer beredskabet sig om forskellige former for støtte til forsvar af Tyrkiet, som ikke må lades i tvivl om alliancens støtte. Sammen med et bredt flertal af NATO-landene er det regeringens opfattelse, at det er vigtigt allerede nu at sende det signal til Irak, at NATO også i praksis er rede til at støtte FN.

Vi kan konstatere, at der hidtil har været forskellige syn på spørgsmålet om timing, og NATO-Rådet forventes at vende tilbage til sagen igen i nær fremtid.

Villy Søvnald (SF):

Tak for svaret.

Jeg er enig i og tror, at der ligger en afgørende vurdering af forskel i timingen, men det er jo ikke et ligegyldigt spørgsmål; det lå nødvendigvis heller ikke i statsministerens svar, men den afgørende timing er jo: Skal våbeninspektørerne have lov til at afslutte deres arbejde, hvilket jeg forstår har været den danske regerings position, eller vil den danske regering se igennem fingre med, hvis inspektionens arbejde afbrydes ved, at USA indleder en krig? Det er det afgørende spørgsmål.

Det lyder sådan meget teknisk, at det er et spørgsmål om timing; det er vel et spørgsmål om krig og fred? Men det er vel også et andet principielt spørgsmål, nemlig at det her angreb mod Irak jo bl.a. også er affødt af en russisk tese om forebyggende angreb.

NATO er dannet som en forsvarsalliance, og derfor er den principielle diskussion jo også: Hvor langt vil NATO lade sig inddrage i en egentlig angrebskrig, hvis den ikke er solidt besluttet i FN i form af et nyt FN-mandat?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

De to ting udelukker jo ikke hinanden. Regeringens opfattelse er, som jeg redegjorde for i går, at det er fornuftigt under de nuværende omstændigheder at give våbeninspektørerne mere tid til at foretage supplerende inspektioner i Irak, men det udelukker jo ikke, at man samtidig i NATO kan begynde en planlægning af beredskab, bl.a. for at give det klare signal, at Tyrkiet ikke bliver ladt i stikken. Da Tyrkiet jo er naboland til Irak,

er det klart, at her står der væsentlige interesser på spil, hvis det på et eller andet tidspunkt bliver aktuelt, at der skal iværksættes en militær operation – hvad alle selvfølgelig håber, vi kan undgå. Men hvis vi kommer i den situation, er det meget vigtigt, at Tyrkiet ikke er ladt i stikken, og det er grunden til, at det kunne være fornuftigt allerede på nuværende tidspunkt at iværksætte planlægningen af et NATO-beredskab.

Så man kan godt både være tilhænger af, at våbeninspektørerne får mere tid, og at NATO går i gang med en beredskabsplanlægning.

Villy Søvnald (SF):

Mener statsministeren så, at den fransk-tyske blokade, som skete sidste tirsdag sammen med to andre lande, er et udtryk for slaphed fra netop de lande? Og blokerer de på den måde for det, statsministeren argumenterede for som en nødvendig beslutning?

For er situationen ikke også en anden set fra det tysk-franske synspunkt, hvor man vil undgå en krig, nemlig at det er meget svært at have en våbeninspektion, der forløber i fuld tillid, samtidig med at man iagttager, at der rundt om våbeninspektionen bygges stadig større styrker op, og at der fremføres en stadig mere aggressiv retorik i form af trusler og i form af: Nu går vi snart i gang? Er det ikke svært at håndtere de to ting samtidig? Forstår man ikke godt, at den nation, der bliver udsat for våbeninspektion, holder sig en smule tilbage, hvis man er usikker på spillereglerne, nemlig at man risikerer et angreb uden for al international lov på den måde, at FN's Sikkerhedsråd ikke inddrages?

Tror statsministeren ikke, det er årsagen til, at det her ikke kun er en diskussion om timing, men i virkeligheden en af de afgørende diskussioner om forskellen på krig og fred?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil ikke på nogen måde gå ind og kommentere baggrunden for, at andre lande måtte have andre holdninger end os; det er deres egen afgørelse. Men den danske regerings holdning er meget klar, nemlig at det bedste middel til at sikre, at vi får en fredelig afvæbning af Saddam Hussein uden at skulle gribe til militære forholdsregler, er, at der opbygges en stærk international koalition, som viser beslutsomhed, og som kan fortælle Saddam Hussein, at han skal rette sig efter de beslutninger, der er truffet i FN.